

TALOUSARVIOALOITE 275/2005 vp

Määrärahan osoittaminen liikenne- ja viestintäministeriön tutkimus- ja kehittämistoimintaan

Eduskunnalle

Liikenne- ja viestintäministeriössä ollaan erittäin huolissaan tutkimus- ja kehittämismäärärahojen (momentti 31.01.22) leikkaamisesta miljoonalla eurolla. Tämä leikkaus on ongelmallista pitkäjänteisen tulevaisuuspolitiikan näkökulmasta.

Jos ajattelemme esimerkiksi lasten ja nuorten liikennekäyttäytymisen tulevaisuutta, on äärimmäisen ongelmallista, että liikennekasvatuksen parantamiseen liittyvään tutkimustoimintaan ei ole riittäviä varoja. Lasten ja nuorten liikennekäyttäytyminen on otettava erityispainopisteeksi seuraavassa liikenneturvasuunnitelmassa vuosille 2006—2010, jonka valmistelutyö on ollut käynnissä. Tarvitsemme lisää tutkimustyötä lasten ja nuorten liikennekäyttäytymisen ongelmakohtien ratkaisemiseksi, jotta toimenpide-ehdotukset olisivat oikean suuntaisia.

Kotimaan tieliikenteessä oli STT:n mukaan (sähkeutiset 25.8.2005) synkkä kesä. STT kertoi, että tilastokeskuksen onnettomuustilastojen mukaan kuolonkolarien määrä on yhä jatkanut kasvuaan. Kesä- ja heinäkuun aikana kuolonkolareita oli jo 22 enemmän kuin viime vuonna samaan aikaan.

Liikenneturvallisuudesta kirjoitetaan jatkuvasti. Liikenne- ja viestintäministeriön liikenne-neuvos Matti Roine toi esiin (HS 25.8.20.05) asetettuja tavoitteita. Hänen mukaansa vuonna 2001 valtioneuvosto asetti tavoitteeksi, että vuonna 2010 saisi enimmillään olla 250 liikennekuolemaa. Nykyinen hallitus on Roineen mukaan asettanut välitavoitteeksi sen, että vuonna 2007 kuo-

lisi liikenteessä enintään 290 henkeä. Viime vuonna liikennekuolemia oli Roineen kirjoituksen mukaan kuitenkin vielä 375 ja kuluvan vuoden luvut vastaavat hänen mukaansa edellisvuoden tasoa. Roine käsittelee liikenneturvallisuutta eri näkökulmista ja toteaa eräänä johtopäätöksensä, että "liikenneturvallisuustyön tuloksellisuutta eivät näytä olennaisesti rajaavan ideoiden tai periaatteiden puuttuminen, vaan resurssit, osaaminen ja tahto".

Asenteet muuttuvat hitaasti. Jos lapsuudessa omaksutaan leväperäinen suhtautuminen liikennesääntöihin, on tätä suhtautumista vaikeaa myöhemmin muuttaa. Esimerkillä on siis väliä liikenteessä. Sen lisäksi, että vanhempien liikennekäyttäytymisen on parannuttava, on tärkeää, että kaikki muutkin parantavat liikennekäyttäytymistään. Onkin tärkeää saada liikenneopetuksen pariin muun muassa koulujen ja päiväkotien työntekijät. Vanhempainillat ovat hyviä yhteisten toimintatapojen sopimisiin.

Liikenneasenteiden lisäksi on tärkeää panostaa esimerkiksi teiden kuntoon, autokoulun kulljettajaopetukseen ja rikkomusten seuraamusjärjestelmän arviointiin.

Lisäpanostusta tarvitaan myös varhaisiän valistukseen ja liikenneturvallisuusopetukseen selkeästi nykyistä enemmän. Tähän voidaan päästä esimerkiksi panostamalla oppilaiden liikenneturvallisuuden kehittämiseen koulujen turvallisuus- ja liikennekokonaisuutta vahvistaen osana terveystiedon, mutta myös muun opetuksen sisältöä.

Liikenneturvallisuustyölle on todellista lisätarvetta. Koska liikenne- ja viestintäministeriön suunnalta on julkisesti kerrottu (vrt. edellä mainittu Matti Roineen kirjoitus), että liikenneturvallisuustyön tuloksellisuuden esteenä on muun muassa resurssien puuttuminen, näitä resursseja on lisättävä.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2005

Marjukka Karttunen /kok

että eduskunta ottaa valtion vuoden 2006 talousarvioon momentille 31.01.22 lisäyksenä 1 000 000 euroa tutkimus- ja kehittämistoimintaan ja lisää momentin perusteluihin maininnan, että määrärahaa saa käyttää 100 000 euroa lasten ja nuorten liikennekasvatuksen parantamiseen liittyvään tutkimustoimintaan.